

Lugupeetud Jaan Pakk

65. sünnipäeval on inimesel, kelle elu on täis pingelist, huvitavat ja armastatud tööd, kindlasti väga palju meenutada.

Palju võivad meenutada aga ka need, kelle heaks ta on töötanud.

Teil, meie lugupeetud muusikaõpetaja, on arvukas õpilastepere, kellele te olete andnud teadmisi, oskusi, armastuse muusika vastu ja usu iseenda võimetesse.

Lubage, et ka meie meenutame mõningaid momente.

Koorilaulutunnid sõjajärgses Rakvere I Keskkoolis. Me ootasime neid tunde, armastasime neid; me tahtsime laulda, tahtsime hästi laulda. Kelmikas sära Teie silmist lõi helisema meie laulus.

Soojad kevadõhtud enne isetegevusolümpiaadi. Majas oli juba umbne. Tulime hilisõhtuti kooliõuele laulma, et esinimine läheks paremini. Teie leidsite alati aega ja ka meist ei jäänud keegi tulemata.

Ja kui meie esinemisi kroonis korduvalt vabariigis esikoht, siis juubeldasime koos. Võlgnesime tänu Teile. Ju me seda mõnevõrra vist siiski mõistsime, sest mäletame. kuidas pärast üht esinemist korraldasime oma ühiskortoris väikese tantsupeo ja kuidas tüdrukute laulu ja naise te saatel poisid Teid õlgadel alla saali kandsid. Küllap peitus selles rõõmus ka tänu.

Koolipidudel oli kandev osa muusikal: esinesid nais-, mees- ja segakoor, orkestrid, solistid. Ja kogu aja askeldasite kas laval või lava taga Teile, pisut ärev, kuid toimekas, rõõmsameelne ja julgustav.

Saalist ei kostnud aga ettekannete ajal ühtegi segavat kahinat ega sosinat.

Te tegite oma tööd südamega ja nakatasite ka meid. Te õpetasite meid armastama muusikat, austama oma kooli ja kaasõpilasi.

Täna, Teile 65. sünnipäeval, täname Teid kogu südamest selle suure ja ilusa eest, mida Te meile andsite, ja soovime Teile veel palju toremaid päevi!

Teie õpilased Rakvere
I Keskkoolist